

מאמר ה

בפורים נתמלא האחירות של השם ו"ה ראשית השם י"ה מעין הגאולה העתידה

"כי יד על כס יה", כל זמן שעמלק קיים אין השם שלם כי חסר ו"ה ★ אריו"ל: בגלות יש פירוד בין י"ה לו"ה, כי בחיצונים יש אחיזה באותיות ו"ה ★ "הן גאלתי אתכם אחירות בראשית", בגאולה יהיה האחירות של השם בלי פגם בראשיתו ★ בפורים שיש בו מלחמת זרעו של עמלק, מתמלא השם מעין הגאולה העתידה ★ תפלת אסתר: י'בוא ה'מלך ו'המן ה'ימים, ראשית תיבת הו"ה שיתמלא במלחית עמלק.

כתר לתפלת מוסף בשבתו וימים טובים: "וישמעינו ברחמי לעני כל חי לאמר, הן גאלתי אתכם אחירות בראשית להיות לכם לאלקים", על פי מה שכותב במלחמות עמלק (שותת י"ט): "ויאמר כי יד על כס י"ה מלחמה לה" בעמלק מדור דור", ופירש רשי": "נשבע הקב"ה שאין שמו שלם ואין כסאו שלם, עד שימחה שמו של עמלק כלו, וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם". פירוש שאין השם שלם כי חסר מחלוקת השם אותיות ו"ה, וכן אין הכסא שלם כי חסра אותן א' מן כסא. נמצאת לפיה שבגלוות חסרות ג' אותיות הו"א - ו"ה מן השם ואות א' מן כסא.

בא וראה מה שפירש בזה הרה"ק מרווחן זי"ע בברכת קריית שמע של שחרית (אמת וציב): "הוא קיים

"ויהי ביום أحشورו השם המולך מהו"ה ועד כוש שבע עשרים ומאה מדינה" (א).

במאמרם הקודמים הארכנו לבאר מאמר חכמוני זיל במדרש אגדה: "אחסורו זה הקב"ה שאחרית וראשית שלו", וצריך ביאור מה שבחרו מרדכי ואסתר לכנות את הקב"ה במגילה בתואר "אחסורו" שאחרית וראשית שלו", וכבר ביארנו עניין זה בכמה אנפין, ויש עוד לאלוין מילין לבאר עניין זה לכבוד פורים.

[א]

"אחרית" השם אותיות ו"ה "ראשית" השם אותיות י"ה ונראתה לבאר הענין בדרך רמז, על פי מה שפירשנו תפלתינו בקדושת

זמן הנגולה אשר אז יהיה "אחרית בראשית", דהיינו שהאחרית של השם ויה יהיה בשלימות כמו הראשית של השם אחרות י"ה, והთועלה בזה, "להיות לכם לאלקים", שימתיק לנו הקב"ה את הדין שם אלקים על ידי השם הויה השלם.

ויש לבאר עניין זה בגין שאות, על פי מה שכחוב המקובל האלקי רבי שמישון מאוסטרפאלי זצ"ל הי"ד ב"לקוטי>Showנים", לפרש בפרש וארא מה שאמר פרעה למשה ולאהרן (שמות ט כז) : "ה' הצדיק ואני ועמי הרשעים", שבדברים אלו נתכוון פרעה בגודל רשותו לעשות פירוד בין אחרות י"ה לאותיות ויה, כי הראשית תיבות של יי' הצדיק ואני ועמי הרשעים, והוא השם הויה, אך תיבות "ואני" מפסיק בין י"ה לויה. וכן נרמז דבר זה בפסוק (אייכה א י) : כי ראתה גוים באיז מקדשיה, הסופי תיבות הוא הויה אלא שתיבת "גוים" מפסיק בין י"ה לויה. ולפי האמור הביאור בזה, כי רשותם הללו רוצים לעשות פירוד בין י"ה ליה, על ידי שתיה להם אחיזה באותיות ויה, ומכיון שבאותיות י"ה אין להם אחיזה נמצא שיש ח"ז פירוד בין י"ה לויה.

לכן אנו מתפללים לה: "וישמענו ברוחמי לעניינו כל חי לומר, הן גאלתי אתכם אחרית בראשית", שלא יהיה שם פירוד בין י"ה לויה כמו שביקשו פרעה והゴים, אלא האחראית של השם יהיה בראשיתו. ויש לומר כי זהו ביאור הנוסח ב"לשם יחוד" שאנו אומרים לפני קיום כל מצוה: "לייחד שם י"ה בו"ה ביהודה שלים בשם כל ישראל", שלא יהיה שם פירוד בין י"ה

ושמו קים וכסאו נכוון". פירוש, כשי' אותן הותיות הו"א קים שייחזו למקוםם, כי אז "ושמו קים", שמו של הקב"ה קים שהיה השם שלם, "וכסאו נכוון", גם הכסא יהיה נכוון במקומו. והנה הטעם שאין השם שלם מבואר בכתבי הארץ"ל (ען חיים שער מה פרק א), כי בגולות יש לעמלך וזרעו אחיזה בכ' אותן ויה, ובספר הלקטים" להארץ"ל (פרשת האזינו ד"ה מלט א"י) מבואר, כי זה עניין י"א ארורים שנזכו בפרש תי' תבא, י"א אלופי עשו שנזכו בסוף פרשת רישלח, כנגד י"א קליפות שיש להם אחיזה באותיות ויה בgmtria י"א. וככתב ב"מגלה עמווקות" (סוף פרשת וארא) שזהו גם כן עניין המן ושרה בניו מזורע עמלק שלהם י"א.

היויצא לנו מזה כי בגולות יש הבדל בין האחראית של השם לרשות השם, כי האחראית השם שם ב' אותן ויה אינן בשלימות משום שיש בהם אחיזת הקליפות, אבל ראשית השם שם ב' אותן הם בשלימות, אבל לעתיד לבודא כשיימה זרעו של עמלך ויושלם השם, אז האחראית של השם יהיה כראשית השם בתכלית השלט על פי האמור יובן עניין הדין השולט בגולות, כי ידוע שהמתתקת הדין משם אלקים היא על ידי שם הויה מדת רחמים.

נמצא לפי זה כי בגולות שאין השם הויה שלם, קשה להמתיק הדין של שם אלקים על ידי השם הויה. מעתה יש לומר כי על כך אנו מתחפלים: "וישמענו ברוחמי לעניינו כל חי לומר, הן גאלתי אתכם אחרית בראשית", פירוש שיאמר לנו הנה הגיע

[ראאה לקמן (מאמר טו) שביארנו לפני זה דברי הפניין (שבת זכור): "אם כל המועדים יהיו בטלים ימי הפורים לא נבטלים", כי נס פורים היה מעין הגאולה העתידה אשר אוז يولשם השם הו"ה בשילימות].

הנה כי אין יש לומר כי מטעם זה מכנים את הקב"ה ב מגילה: "אחשורוש - שאחרית וראשית שלו", לرمז שעיל ידי נס פורים שנחלו המן ועשרה בניו, שהם י"א כוחות הטומאה מזרע עמלק היינקים מאותיות וו"ה במספר השווה, וכן על ידי נצחון המלחמה על אויביו ישראל מזרעו של עמלק, אשר כל זה היה בבחינת מהיות עמלק, נשלם האחירות של השם מאותיות וו"ה כמו הראשית י"ה, שככל כולם יהיה קודש לה, כי אין לזרעו של עמלק שם ינייה ואחיזה במאותיות וו"ה, והרי זה מעין הגאולה העתידה אשר עליה נאמר: "הן גאלתי אתכם אחרית בראשית".

יש לפרש בזה הפסוק הראשון ב מגילה: "ויהי בימי אחשורוש", הינו הקב"ה שנקרוא בתואר אחשורוש, ומפרש הטעם שנקרוא כן: "הוא אחשורוש" - הוא א דיקא, שבפורים על ידי מהיות עמלק חזרו למקוםם ג' מאותיות הוו"א שהיו חסרים מהשם ומהכסא, וכך נקרא הקב"ה בתואר "אחשורוש" - שאחרית וראשית שלו",قولו שהאחרית של השם כמו ראשתו הוא כל כולם קודש לה, בלי שום אחיזה מצד זרעו של עמלק, ועל דרך זו נדרש: "הוא אחשורוש", הוא בקדושתו מתחלה ועד סוף, הינו שלא היה שום פגם בדר' מאותיות הו"ה מתחלה ועד סוף.

לו"ה, כפי שרצוי פרעה והגויים על ידי שתהיה להם ח"ו אחיזה באותיות וו"ה, אלא כמו שאין שום אחיזה לקליפות באותיות י"ה, כן לא תהיה להם אחיזה באותיות וו"ה, ועל ידי זה יתאחד י"ה בו"ה ביהודה שלים בשם כל ישראל.

[ב]

בפורים נשלם השם בדר' מאותיותיו
והנה בספר "מחשובות חרוץ" להגה ק רבי צדוק הכהן מלובלין ז"ע (סימן ז) מבאר הטעם שתקנו חכמינו ז"ל בפורים ד' מצות: מקרא מגילה, משלוח מנות, מתנות לאビונים, משתה ושמחה, כי ד' מצות אלו הם כנגד ד' מאותיות הו"ה, ובואר שם העניין בזה: "ונראה לי שהם נגד ד' מאותיות שם הו"ה ברוך הוא, דמלחה לשם זה בעמלק מדור דור, והניצוח הוא על ידי ד' מצות מעשיות אלו... ועל ידי אותן מצות מתגלית אותה ישועה בפועל בכל דור".

פירוש כי תלית המן ובינוי מזרע עמלק
היה בבחינת מהיות עמלק, על כן בפורים נשלם השם והכסא לאותו זמן מעין הגאולה העתידה, ולכן תיקנו ד' מצות כנגד ד' מאותיות הו"ה שנשלמו בתליית המן ובוניו.

יוםתק להבין בזה מה שמבואר בפריעץ חיים להאריזול (שער הפורים פרק ז), כי אסתור שאמרה (אסתר ה ד): "יבוא המלך ויהמן היום", נתכוונה לרמזו בראשי תיבות את השם הו"ה ברוך הוא, ולפי האמור הביאו בזה, שהתפללה שימחה שמו של המן וזרעו מזרע עמלק, כדי שיושלם השם בדר' מאותיותיו מעין הגאולה העתידה.